

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Kerk: Zijn voorbeeld

Hallo, en welkom bij een nieuwe studie van 119 Ministries. Onze bediening leert dat de volledige Bijbel waar is, en in het geheel relevant is voor ons alledaagse leven. Als je meer wilt weten over wat wij geloven en onderwijzen, bezoek dan onze website TestEverything.net. We hopen dat je ervan zult genieten om het volgende onderwijs te bestuderen en te toetsen.

Hoe moeten we ons organiseren als gelovigen? Maakt het wat uit, en zouden we daarmee bezig moeten zijn? Moeten we ons organiseren op de manier die onze Schepper heeft bedacht, of naar eigen inzicht? Wat is de Bijbelse structuur van het Lichaam?

We zullen ontdekken dat het antwoord op deze vragen niet overeenkomt met wat we gewend zijn en in ons geloof toepassen. Alhoewel we niemand op de tenen willen staan of mensen een onbehaaglijk gevoel willen geven, toch zou ieder van ons het verlangen moeten hebben om in een structuur te zijn die onze Schepper heeft aangereikt, niets meer en niets minder.

Nu komt de vraag:

Waar in de Schrift wordt gerechtvaardigd dat één man de geestelijke leider en autoriteit is over een plaatselijke gemeente?

Een aantal van u zal onmiddellijk Mozes noemen als voorbeeld van een dergelijke leider, om vervolgens te beweren dat het daarmee bewezen is dat een dergelijk model in de praktijk het best werkt. Er zit een kern van waarheid in, maar... we moeten voorzichtig zijn om te snelle conclusies te trekken.

Als we de verhandelingen lezen over Mozes en Israël, dan lezen we dat Jahweh Zijn Woorden doorgaf en dat Mozes ze vervolgens doorgaf aan het volk Israël.

Wie is er met Mozes te vergelijken? Wij? Een door de kerk aangestelde leider of voorganger? Kan zo iemand op één lijn worden gesteld met Mozes? Wie kan met Mozes worden vergeleken? Weet je nog wat er geschreven is:

Handelingen 3:22

Want Mozes heeft tegen de vaders gezegd: De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren in alles wat Hij tot u zal spreken.

Handelingen 7:37

“Dit is de Mozes die tegen de Israëlieten gezegd heeft: “De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren.”

Dit is natuurlijk een verwijzing naar:

Deuteronomium 18:15

Een Profeet uit uw midden, uit uw broeders, zoals ik, zal de HEERE, uw God, voor u doen opstaan; naar Hem moet u luisteren,

Dus Mozes was duidelijk een type dan wel profetische voorafschaduw van onze Messias. Het is belangrijk om dat te begrijpen en te onderscheiden. Het betekent namelijk dat het zelfs in de verste verte niet mogelijk is voor een willekeurige persoon om zich die rol aan te meten, de rol van Mozes in de Exodus omdat die rol is weggelegd voor Jesjoea de Messias, en voor Hem alleen.

Niemand anders mag worden vergeleken met Mozes...en we willen het nogmaals herhalen, niemand mag worden vergeleken met Mozes...het is niet aan ons om die rol te vervullen... die plek is weggelegd voor Jesjoea onze Messias, onze ENIGE hoofdbedekking... het levende Woord van God.

Dat wil zeggen dat iedereen die het ‘Mozes model’ op de gemeente probeert te leggen, en zichzelf daarin vergelijkt met Mozes, zich eigenlijk vergelijkt met Jesjoea. Dat is een gevaarlijke weg om te bewandelen...

Laten we het model ten tijde van Mozes en ten tijde van Jesjoea onderzoeken.

Het model ten tijde van de Exodus:

De Vader-> die boven Mozes staat-> die boven Israël staat

Het model ten tijde van Jesjoea:

De Vader -> die boven Jesjoea staat-> die boven Israël staat

Er is echter een verschil dat we willen benoemen, Jesjoea kwam als de grotere profeet zoals Mozes. Er is geen plaatselijk ‘lichaam’ die zich kan verantwoorden aan een Voorganger die zich vervolgens verantwoord aan Mozes.

Dit is niet het model:

De Vader -> daarna Jesjoea -> vervolgens de Voorganger -> daarna de Kerk

En dat geldt natuurlijk ook voor een lokale gemeente waar geen voorganger is en die rechtstreeks terugkoppelt naar Jesjoea. Jesjoea is onze enige hoofdbedekking en autoriteit als het levende Woord van God.

Paulus bevestigt dat Jesjoea onze hoofdbedekking is in de volgende tekst:

1 Corintiërs 11:3

Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus.

Dus nogmaals, het model, dat hier wordt uitgewerkt door Paulus, is dit

De Vader -> dan Jesjoea (waarlijke bedekking) -> daarna Israël

Dus Jesjoea is onze grotere profeet zoals Mozes, en daarmee, ons hoofd. Net zoals Mozes, sprak Jesjoea niet Zijn eigen woorden of op eigen gezag, maar alleen de woorden van God onze Vader:

Johannes 14:10

De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken.

Merk op dat niemand zich in dit model kan plaatsen tussen Jesjoea en het Lichaam van de Messias. Dat wil niet zeggen dat het autoriteitsmodel van Mozes niet meer in werking is, we moeten alleen begrijpen Wie de rol van Mozes op zich neemt...een Voorganger, of Jesjoea? Het antwoord is eenvoudig, het is niet één van ons.. maar alleen de Messias zelf.

Het is dan ook geen verrassing dat we hiervan bewijs vinden in de brieven die vaak het 'Nieuwe Testament' worden genoemd. In het Nieuwe Testament realiseren we ons meteen dat geen van de brieven aan de gemeenten geadresseerd is aan de 'belangrijkste' 'voorganger'.

Daarmee laat het voorbeeld van de eerste eeuw ons zien dat de belangrijke rol van het herderschap in de lokale gemeenten niet werd uitgeoefend door een solitaire 'voorganger' maar door een meervoud van mannen, beter bekend als oudsten, bisschoppen of opzichters, die geen van allen *het hoofd* worden genoemd. En deze groep oudsten krijgt die gezamenlijke rol alleen omdat zij het Woord van God goed genoeg kennen om anderen te kunnen onderwijzen en corrigeren.

Er zijn veel verzen die dit bewijzen – bekijk de volgende voorbeelden uit het Nieuwe Testament maar eens nauwkeurig:

Handelingen 14:23

En toen zij (de apostelen) in elke gemeente (enkelvoud) door het opsteken van de handen voor hen ouderlingen (meervoud) gekozen hadden

Titus 1:5

Om die reden heb ik u op Kreta achtergelaten, opdat u verder in orde zou brengen wat nog ontbrak, en van stad tot stad (enkelvoud) ouderlingen (meervoud) zou aanstellen, zoals ik u opgedragen heb.

Handelingen 20:17

Maar hij stuurde iemand uit Milete naar Efeze en liet de ouderlingen (meervoud) van de gemeente (enkelvoud) halen.

Jacobus 5:14

“Is iemand onder u ziek? Laat hij dan de ouderlingen (meervoud) van de gemeente (enkelvoud) bij zich roepen”

De bisschoppen/ opzichters en oudsten zijn geen onderscheiden, afzonderlijke rollen, maar zijn één en hetzelfde.

In de nieuwtestamentische brieven laat het gebruik van de woorden ‘oudste’ (Grieks ~ presbuteros) en ‘bisschop/opzichter’ (Grieks ~ piskopos) zien dat het simpelweg verschillende benamingen zijn voor dezelfde persoon – ‘oudste’ wijst op hun volwassenheid, ‘bisschop/opzichter’ op hun werk en functie.

In de volgende tekstgedeelten kun je dit duidelijk zien:

Overweeg Handelingen 20

-hier vraagt Paulus aan de oudsten (Grieks ~ presbuteros v17) van Efeze te komen om hem te zien, en als ze aankomen spreekt hij hen aan met de term *opzichters* (Grieks ~ episkopos v28);

Overweeg ook Titus 1- als je leiderschapskwalificaties wilt formuleren, Paulus noemt een oudste (Grieks ~ presbuteros v5) een *bisschop* (Grieks ~ episkopos v7);

In 1 Petrus 5 draagt Petrus de *oudsten* (Grieks ~ presbuteros v1) op om het werk van *opzichters* (Grieks ~ episkopos v2) te doen.

Merk op dat elke lokale gemeente een groep oudsten hoort te hebben, waarbij niet een van hen het hoofd van die oudsten is. Nogmaals, de bedekking van het Lichaam is Jesjoea, geen enkele andere persoon.

1 Corinthiërs 11:3

Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus

Jesjoea is het hoofd van het Lichaam ... er hoort geen persoon te zijn die tussen Jesjoea en het Lichaam in staat. Dus als er een groep oudsten hoort te zijn, waarbij niemand functioneert als ‘hoofd’, dan vraag je je misschien af “wie moet dan het onderwijs geven?”

Nogmaals, de nieuwtestamentische brieven uit de eerste eeuw beantwoorden die vraag. De Bijbel is er duidelijk over dat deze oudsten/ opzichters van God de verantwoordelijkheid hebben gekregen om de kudde te voeden en te onderwijzen. Dat patroon wordt herhaaldelijk in het Nieuwe Testament onderwezen.

Lees de volgende tekstgedeelten aandachtig, en let met name op de combinatie van de woorden die worden gebruikt, die we al vanuit de Bijbel hebben gedefinieerd:

Handelingen 20:28

Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde, te midden waarvan de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft om de gemeente van God te weiden

1 Petrus 5:1-2

De ouderlingen onder u roep ik ertoe op. Hoed de kudde van God.

1 Timotheüs 3:2

Een opziener nu moet onberispelijk zijn...bekwaam om te onderwijzen

Omdat het woord voorganger 'herder' betekent, en het de taak van een herder is om op de kudde te letten en hen te voeden, moeten we concluderen dat de diepe Bijbelse betekenis de oudsten (opzichters) zijn die de voorgangers (herders) zijn in elke gemeente.

Er is maar één mogelijke conclusie waartoe deze Bijbelse lijn van redeneren leidt. ... En dat is deze – Er is op grond van de Bijbel geen plaats voor een extra bediening of positie aanvullend op of boven de oudsten, zoals een hoofd-oudste, een assistent-voorganger, een jeugdvoorganger, een dienaar, een senior dienaar, een leidinggevende opzichter, een voorzittende oudste etc. Al deze 'bedieningen' hebben geen Schriftuurlijke basis en geen van deze functies bestond in de brieven uit de eerste eeuw.

Er zijn in principe twee groepen ...

Eenzijds degenen die kundig zijn om te onderwijzen, te vermanen en te corrigeren op grond van het Woord van God, zij worden oudsten, opzichters of voorgangers genoemd, en in elke plaatselijke gemeente is een willekeurig aantal van deze personen aanwezig om de anderen te dienen. In deze groep is er geen ander hoofd dan Jesjoea.

Daarnaast is er de groep mensen die nieuw zijn in het geloof en nog steeds heel veel moeten leren. Ze zijn er nog niet aan toe om anderen te onderwijzen, te corrigeren en te vermanen, maar ze zitten nog in het proces om een dergelijke rol te leren... Hun hoofd is ook Jesjoea. Het enige verschil tussen deze twee groepen is hun volwassenheid in het Woord van God.

In de Bijbel worden gelijkwaardige oudsten genoemd, punt; er is geen hoger onderwijzend orgaan in de lokale gemeente...met slechts één uitzondering... Jesjoea onze Messias, als ons hoofd over het Lichaam.

Het hiërarchische systeem van kerkbestuur, waarbij een voorganger (met wellicht een assistent) wordt gepind op de punt van een piramide van - laten we zeggen - zeven oudsten en twaalf diakenen, is gaandeweg tot stand gekomen vanaf de tweede eeuw; In de zesde eeuw had zich inmiddels een goed georganiseerd systeem ontvouwd, waarop de structuur van de hedendaagse Anglicaanse Kerk is gebaseerd (Encyclopedia Britannica 1953, Vol 18, blz 439- 440).

Dus, wat is het Bijbelse model? Hoe moeten we ons organiseren? Wat is de Bijbelse structuur?

Het Bijbelse model is simpelweg het volgende: we moeten oudsten of opzichters of herders – dat is allemaal hetzelfde - aanstellen..., die er voor zorgen dat we binnen de grenzen van het Woord van God blijven...ze onderwijzen het Woord van God en ze leven naar het Woord van God.

Dat is de enige autoriteit die de oudsten hebben, namelijk het Woord van God. De oudsten moeten steeds wijzen op de autoriteit van het Woord van God in alles wat ze zeggen en doen... niets meer, en niets minder...anders zouden ze zich schuldig maken aan toevoegen aan of afdoen van het Woord. Ze moeten dezelfde autoriteit laten zien als het Woord van God, dat is dezelfde autoriteit als Jesjoea, die ons hoofd is.

Het was zelfs Jesjoea niet toegestaan om toe te voegen aan of af te doen van het Woord, en de enige autoriteit die Jesjoea had was het Woord van God, niets meer en niets minder. Hij sprak alleen de

Woorden van de Vader. Als zelfs Jesjoea niet Zijn eigen Woorden mag spreken, welk recht denken wij dan te hebben om dat wel te doen?

De oudsten zijn simpelweg aangesteld om de gemeenschap te dienen, hen op te bouwen in het Woord, en meer oudsten die het Woord van God kennen zodanig toe te rusten en in staat te stellen om ook te kunnen corrigeren, vermanen, anderen te onderwijzen, en dat alleen binnen de context van het Woord van God.

Elke gemeente zou een groep oudsten moeten hebben -zonder een specifiek hoofd- die het lokale lichaam overziet, en die ervoor zorgen dat anderen leren uit het Woord van God en het Woord van God naleven.

Hoe zit het met diakenen? Sommigen zullen wijzen op het gebruik van diakenen in lokale samenkomsten. Het woord diaken is afgeleid van het Griekse woord *diakonos*. Het woord wordt 29 keer genoemd in de nieuwtestamentische brieven. Een enkele keer is het woord in het Nederlands vertaald als diaken. De meeste keren echter wordt het woord vertaald als dienaren op een zodanige manier dat het verwijst naar het volledige Lichaam van de Messias. Wat betekent dat we allemaal diakenen zijn, omdat we allemaal dienaren zijn van het Woord van God.

In relatie tot het lokale lichaam, wordt er een aantal korte specifieke zaken genoemd over dienstbaarheid in het lokale lichaam, ten aanzien van administratieve, secretariële en fiscale zaken, die gewoonlijk worden toevertrouwd aan een betrouwbare persoon (Rom. 16:1; Fil. 1:1; 1 Tim. 3:8, 12). Dat is logisch omdat degenen die in de bediening zitten heel goed weten dat er administratieve zaken ontstaan als gelovigen zich gaan organiseren. Diakenen zijn dan ook enkel en alleen dienaars die assisteren bij verschillende administratieve zaken, waarbij de ene taak vertrouwelijker is dan de andere.

Dus, de oudsten zien gezamenlijk toe op de gemeente en zorgen voor haar, ze onderwijzen ons het Woord van God, en helpen ons om niet te zondigen, en de diakenen bieden administratieve ondersteuning bij een dergelijke organisatie van het lokale lichaam.

Toch is er in de Bijbel nog steeds geen sprake van een dominee (hoofd-voorganger) in de kerk van de eerste eeuw. Er is een reden voor dat de Bijbel geen dominee noemt onder Jesjoea. Paulus maakt heel duidelijk dat de mens de eer heeft om direct onder de autoriteit van de Messias te staan. De mens heeft de mogelijkheid om directe openbaring te ontvangen van de Heilige door gebed en studie. Het is de bedoeling dat de mens direct onder de Messias wandelt. Als er een ander 'hoofd' wordt gekozen, wordt daarmee het leiderschap, de aanwijzing, de bescherming, de zegeningen en roeping van de Messias afgewezen. Dat zouden we niet moeten willen ...

Omdat de mens ervoor is geschapen om rechtstreeks onder het hoofd of de autoriteit van de Messias te zijn, is het een schande als een man zich onder enige autoriteit plaatst. Gelovige mannen zouden zich niet onder de autoriteit van een rabbijn, paus, prediker, voorganger, of wat voor man dan ook, moeten plaatsen... behalve onder de autoriteit van Jesjoea onze Messias. Er schuilt groot gevaar in het opzetten van een structuur waarin er mensen worden geplaatst tussen Jesjoea en het lichaam.

Het is duidelijk dat er op dit moment veel mannen zijn die een gemeenten leiden, waarbij ze uitgaan van bovengenoemd model, terwijl ze een oprecht verlangen hebben om Jahweh te dienen, en anderen naar de waarheid te leiden. Laten we heel duidelijk zijn.. er zijn veel voorgangers met liefde voor het Woord die Zijn volk met liefde dienen.

Dit is geen aanval op voorgangers in het algemeen, slechts een roep en pleidooi om terug te gaan naar de manier die Hij heeft ontworpen, in tegenstelling tot de manier die door de mens is bedacht. Het idee dat gelovigen zich op de een of andere manier moeten onderwerpen aan de autoriteit van een rabbijn, een paus, prediker of voorganger is VERKEERD!

Zelfs als we er oprecht van overtuigd zijn dat we het goede doen, kunnen we het oprecht verkeerd hebben. Het is gevaarlijk voor het Lichaam om een man als hoofd te hebben in plaats van een meervoud van oudsten, en daarom wordt daar voor gewaarschuwd.

Dit systeem, waarin één man wordt opgewaardeerd tot de autoriteit over een hele gemeenschap van argeleze gelovigen, heet 'Leer der Nikolaieten'. Het Griekse woord "Niko" betekent 'overwinnen'. Het Griekse woord "Laos" betekent 'volk'. Als samengesteld woord, betekent "Leer der Nikolaieten" 'het volk overwinnen'. Het idee dat alle volgelingen van Jesjoea zich nu moeten onderwerpen aan een professionele religieuze leider komt uit het heidendom. In feite is het een praktijk die door de opgestane Messias werd gehaat.

Openbaring 2:6

Maar dit hebt u vóór, dat u de werken van de Nikolaiëten haat, die ook Ik haat.

Openbaring 2:15

Zo hebt u er ook die zich houden aan de leer van de Nikolaiëten en dat haat Ik.

Nogmaals, er is een overvloed van voorgangers dat niet met opzet 'heerschappij' voert over de gemeente, het is de manier waarop hen geleerd is het te doen. Maar het komt erop neer dat als een voorganger veronderstelt dat hij het Hoofd is, en omdat Jesjoea ons enige 'Hoofd' is, neemt de voorganger daarmee dus de rol op zich die Jesjoea toebehoort ... en daarom, en volgens de eigen woorden van onze Heer, haat Jesjoea deze praktijk, ongeacht of de voorganger het bewust of onbewust doet ...

Het maakt niet uit wat wij ervan vinden, het gaat erom hoe onze Heer er tegenaan kijkt... óf Zijn manier, óf onze manier. We kunnen met of zonder opzet 'heerschappij' voeren over een gemeente...maar ongeacht onze bedoeling, is het niet goed te praten. Jesjoea vertelde ons dat dergelijke praktijken heidens zijn ...

Mattheus 20:25-28

En toen Jesjoea hen bij Zich geroepen had, zei Hij: "U weet dat de leiders van de volken heerschappij over hen voeren, en de groten gezag over hen uitoefenen. Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u groot wil worden, die moet uw dienaar zijn; en wie onder u de eerste wil zijn, die moet uw slaaf zijn, zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen."

In de nieuwtestamentische brieven wordt het gedetailleerd uitgewerkt, dat een lokale gemeente een groep Oudsten moet hebben, niet één hoofd-voorganger, om daarmee binnen de grenzen te blijven van het Woord van God, zodat het Lichaam de Messias blijft volgen, die het vleesgeworden Woord van God is. Dat betekent dat het de taak van de oudsten is om het Lichaam te helpen leven, te onderwijzen en op dezelfde manier te handelen als Jesjoea leefde naar het Woord van God... niets meer en niets minder.. omdat het ons doel moet zijn om net zo te wandelen als Jesjoea, en daarom moeten we ook niets toevoegen aan Zijn voorbeeld.

Zie je, het moet niet om ons gaan, maar het moet draaien om het Woord van God, in het levende,

wandelende voorbeeld dat de Vader aan ons gaf in de vorm van onze Messias; als we iets meer of minder doen dan dat, dan beginnen we iemand anders dan onze Messias te volgen.

De reden voor dit alles is dat Messias Jesjoea de Vader perfect navolgde in Zijn wandel, en daarom is Hij het enige voorbeeld dat wij moeten volgen. Dus als wij onderwijzen, corrigeren en vermanen als een groep oudsten, dan moet dat gebaseerd zijn op het voorbeeld dat Jesjoea ons gaf van het Woord van God en dat we kunnen lezen in Torah.

Mattheus 23:8-10

Maar u mag zich geen rabbi laten noemen, want Eén is uw Meester, namelijk Christus; en u bent allen broeders. En u mag niemand op de aarde uw vader noemen, want Eén is uw Vader, namelijk Hij Die in de hemelen is. En u mag niet meesters genoemd worden, want Eén is uw Meester, namelijk Christus.

Het laatste dat we zouden moeten willen is voordoen dat we autoriteit willen uitoefenen over anderen. Zelfs als we dat niet met opzet doen, toch is dat in de ogen van de Heer wat er gebeurt. Het enige dat we als oudsten, als we die roeping hebben, zouden kunnen en moeten doen, is het spreken van het Woord van God, niets meer of minder, eenvoudig de kudde voeden en ze binnen het hek van Torah houden, oftewel ervoor zorgen dat ze gehoorzaam zijn en niet zondigen. En het allerbelangrijkste, dat moet worden uitgevoerd door een groep oudsten, niet door een individu.

Zelfs in Handelingen 15, handelde de Vergadering van Jeruzalem als een gelijkwaardige groep oudsten...ieder met hun eigen getuigenis...waarbij Jacobus de klaarblijkelijke beslissing verwoordde.

In christelijke kringen is de gedachte wijdverbreid dat Jacobus het “hoofd van de vergadering van Jeruzalem” was. Als we ons alleen laten leiden door Bijbelse bewijzen daarvoor, dan zien we in Handelingen 15 hoe oudsten zich zouden moeten gedragen, elke oudste geeft zijn eigen gedachten mee ter overweging, en als er twee of drie getuigen zijn gehoord, dan wordt de kwestie vastgelegd. We zien dit gebeuren in Handelingen 15, waarbij Jacobus het uiteindelijke besluit mededeelt, eerder als woordvoerder dan als belangrijkste autoriteit. Nergens in de Schrift wordt gezegd dat Jacobus de hoofd-oudste was. Niet eerder dan 150 jaar daarna werd die titel per abuis, door een aantal Grieken, aan Jacobus gegeven:

Overweeg deze uitspraak die rond 180 na Christus werd opgeschreven door Hegesippus:

"Na de apostelen werd Jacobus, de broer van de Heer, bijgenaamd de Rechtvaardige tot hoofd benoemd van de Kerk in Jeruzalem. Er zijn inderdaad veel mannen die Jacobus heten. Deze Jacobus was heilig vanaf de moederschoot. Hij dronk geen wijn of sterke drank, hij at geen vlees, scheerde zich niet noch zalfde hij zich of baadde. Hij was de enige die het voorrecht had of het Heilige der Heiligen te betreden, omdat hij geen wollen kledingstukken droeg, doch slechts linnen en alleen de tempel betrad en voor het volk bad, in die mate dat volgens de verhalen, zijn knieën de hardheid van kamelen knieën hadden."

Vanaf dat moment werd Jacobus gezien als het veronderstelde hoofd van de Vergadering in Jeruzalem waaruit de Katholieke Kerk voortkwam. Voor de Roomse kerk moest dat echter zo zijn om daarmee te rechtvaardigen dat er een rol voor een hoofd-bisschop ontstond, die later de Paus werd, en waarvan zij verklaarden dat die van Jeruzalem naar Rome was verplaatst. Daarmee creëerden ze een religieuze structuur die daarvan profiteerde. En vandaag de dag wordt die structuur nog door velen gehanteerd ...

Naast deze uiterst verdachte uitspraken van 150 jaar later, is er geen noemenswaardig bewijs dat Jacobus het hoofd zou zijn van wat dan ook. Zeker, hij genoot ruim aanzien en respect, gezien het feit dat hij de

broer van Jesjoea was. Echter, in Handelingen 15 zien we duidelijk dat alle oudsten elkaar eender en gelijkwaardig bejegenden, en op die manier wordt er ook over gesproken:

Handelingen 15:2

Toen er dan van de kant van Paulus en Barnabas een niet geringe tegenstand en woordenstrijd tegen hen ontstond, bepaalden zij dat Paulus en Barnabas en enkele anderen uit hen in verband met dit geschilpunt naar de apostelen en ouderlingen in Jeruzalem zouden gaan.

Valt het je op hoe ze naar Jeruzalem gingen om de apostelen en oudsten te zien? Er staat niet dat ze naar "Jacobus, het hoofd van Jeruzalem" gingen. Als Jacobus de hoogste autoriteit was, en degene die de beslissingen nam, dan zouden ze eenvoudig hebben gezegd dat ze van plan waren om Jacobus te bezoeken... in plaats daarvan meldden ze dat ze naar een meervoud van oudsten gingen ten aanzien van de kwestie.

Waarom was dat hun expliciete bedoeling? Waarom zeiden ze dat ze naar een meervoud van oudsten gingen en niet gewoon naar Jacobus, het veronderstelde hoofd van Jeruzalem?...omdat dat de Bijbelse manier en structuur weergeeft ...

Als we het verhaal van Handelingen 15 lezen, dan zien we dat elke persoon een gelijke rol vervulde waarmee hij iets zei over de kwestie en dat Jacobus degene was die de conclusie verwoordde. Hij was de enige die op dat moment nog niet had gesproken.... Een woordvoerder is niet iemand met meer autoriteit, hij is alleen degene die het gesprek gaande houdt, zodat het overleg efficiënt verloopt en productief is en tot een conclusie komt en een daaruit vloeiende actie.

Voordat ik mij fulltime op de bediening richtte, was ik voorzitter bij specifieke vergaderingen waarbij voorzitters en vice-voorzitters van prominente ziekenhuizen aanwezig waren...Ik deed dat op dezelfde manier waarop Jacobus zijn functie vervulde in Handelingen 15. Het is heel gebruikelijk. Met andere woorden, ik leidde de discussie en vatte de besluiten samen, maar ik had echt niet meer autoriteit dan de andere bezoekers van de vergadering... net zomin als Jacobus dat had.....

De enige autoriteit die wij hebben is het Woord van God en die autoriteit manifesteerde zich in het vlees als Jesjoea onze Messias. Enige andere autoriteit, of het nou om meer of minder autoriteit gaat, leidt ons af van de enige hoofdbedekking van de 'kehille of 'ekklesia', beter bekend als de kerk. Dat is de manier waarop oudsten op Bijbelse gronden moeten handelen. Ze moeten overzicht houden en anderen houden binnen het Woord van God, of simpeler gezegd, ze moeten ervoor zorgen dat we doen zoals Jesjoea.

We gaan zo diep in op de positie van Jacobus in Handelingen 15 om te laten zien dat we niet naar dit hoofdstuk kunnen verwijzen om aan te tonen dat er een hoofd moet zijn over het Lichaam van de Messias, naast de Messias zélf. Dat zou in tegenspraak zijn met het model van Mozes omdat *Jacobus* Mozes zou vervangen in plaats van dat *Jesjoea* Mozes vervangt.

Was Jacobus de profeet zoals Mozes, of was Jesjoea dat? Was Jacobus de hoofdbedekking of was Jesjoea dat? Dit zijn eenvoudige vragen die om eenvoudige antwoorden vragen, maar in de praktijk hebben wij de dingen erg ingewikkeld gemaakt. Als we veronderstellen dat Jacobus in Handelingen 15 bewijst dat we een hoofd-voorganger of een paus nodig hebben, dan blijven we in de foutieve kerkstructuur die in de tweede eeuw de kerk is binnengeslopen. We kunnen niet, en zouden niet moeten willen, domineren in het Lichaam, maar eenvoudigweg dienen als voorbeeld...en zoals Petrus zegt, er is maar een Opperherder.

1 Petrus 5:2-4

Hoed de kudde van God die bij u is en houd daar toezicht op, niet gedwongen, maar vrijwillig; niet uit winstbejag, maar bereidwillig; ook niet als mensen die heerschappij voeren over het erfdeel van de Heere, maar als mensen die voorbeelden voor de kudde geworden zijn. En als de Opperherder verschijnt, dan zult u de onverwelkbare krans van de heerlijkheid verkrijgen.

De plichten van de oudsten zijn eenvoudig... onderwijzen en corrigeren... niet een hoofd-oudste of hoofd-voorganger die de belangrijkste autoriteit is in onderwijs en correctie. In wezen is iedereen gerechtigd om anderen te corrigeren of te vermanen, zolang dat binnen de grenzen van het Woord van God gebeurt. We moeten alles onderzoeken, en daarmee ook iedereen.

Maar er is een procedure op het moment dat er is besloten om een kwestie aan de oudsten voor te leggen. In de Schrift, werd dit gedaan door een groep oudsten in de poorten van een stad waarbij twee of drie getuigen de zaak bevestigden...er was geen hoofd, omdat Jesjoea ons Hoofd is. Van de oudsten werd eenvoudigweg verwacht dat ze zich gedroegen conform het Woord van God, in lijn met de procedure van Handelingen 15 die we zojuist hebben bekeken, en de oudsten zouden tot een gezamenlijke conclusie moeten komen.

Als je meer wilt weten over hoe een dergelijke procedure in zijn werk gaat, dan raden wij je aan om onze studie "Moeten wij onze kinderen stenigen" te bekijken. In die studie laten we aan de hand van verzen uit de Torah zien hoe een oordeel wordt bepaald en goedgekeurd. Er is geen hoofd-oudste die de uiteindelijke beslissing neemt...dat is gewoonweg de taak van de oudsten samen.

Het is zelfs zo dat het gebruik van een hoofdvoorganger niet alleen on-Bijbels is en iets dat Jahweh haat...maar het is ook niet eerlijk voor de voorganger. Zoals we vaak wel weten, wordt er vaak te veel verantwoordelijkheid en werk neergelegd bij een voorganger.. en dat wordt voor één persoon al gauw te veel. Daarbij bestaat er een kans dat de naam van Jahweh geweld wordt aangedaan als één persoon het gezicht wordt gemaakt van een kerk of bediening ...

We kennen allemaal situaties waarin een kerk of bediening gekenmerkt wordt door een hoofd-voorganger, waarbij de naam en/ of de foto van die persoon voortdurend wordt gebruikt. Is dat goed? Is dat de manier waarop het zou moeten zijn?

Wat gebeurt er als die persoon een fout maakt? Het is nooit de bedoeling van Jahweh geweest dat een persoon het gezicht en de naam wordt van Zijn bediening...omdat er maar één persoon geschikt is om als een dergelijk voorbeeld te dienen en dat is Jesjoea onze Messias ...

Als we achter een persoon gaan aanlopen, brengt dat scheiding tussen mensen...en dat is maar een negatief gevolg van een lokale kerkstructuur waarbij er een hoofd-voorganger is in plaats van het Bijbelse model van een meervoud van gelijkwaardige oudsten.

1 Corinthiërs 1:11-13

Want mij is over u bekendgemaakt, mijn broeders, door de huisgenoten van Chloë, dat er ruzies onder u zijn. Ik bedoel dit, dat ieder van u zegt: "Ik ben van Paulus," "ik van Apollos", "ik van Kefas", en "ik van Christus." Is Christus verdeeld? Is Paulus soms voor u gekruisigd?

Jesjoea is onze hoofdbedekking, niemand anders. Jesjoea is onze autoriteit, niemand anders. Jesjoea is het hoofd van de kerk waarvan een beeld werd gegeven door Mozes, niemand anders. Er is geen ander hoofd dan degene die voor ons is gekruisigd.

Nogmaals, we kunnen het niet vaak genoeg zeggen. Er mag geen ander hoofd zijn dan degene die voor ons is gekruisigd.

De oudsten in een plaatselijke gemeente moeten eenvoudig dienen op een manier die het Lichaam in staat stelt om het beeld van de Messias te weerspiegelen, niet meer en niets minder, waarbij ze onderwijzen om gehoorzaam te zijn aan alles wat Hij heeft geboden, nogmaals, niets meer en niets minder. Alhoewel deze structuur duidelijk wordt voorgesteld in het oude en nieuwe testament, toch zullen er bezwaren zijn tegen dit feit.

Bijvoorbeeld aan de hand van Hebrëen 13:17

In de HSV staat het zo:

Gehoorzaam uw voorgangers en wees hun onderdanig, want zij waken over uw zielen omdat zij rekenschap moeten afleggen.

Een aantal mensen zal hierop wijzen en daarmee willen aantonen dat er in de loop van de tijd een hoofd-oudste is gekomen die boven de oudsten en de gemeente staat, en dat je die gegeven situatie moet gehoorzamen. Maar valt het je dan niet op dat er in Hebrëen 13:17 niet over een hoofd-voorganger wordt gesproken? We moeten de oudsten gehoorzamen, de oudsten die het Woord van God kennen en die toezicht houden op de gemeente, hen behoeden voor zonden door hen te onderwijzen, te vermanen en te corrigeren. De oudsten hebben echter niet meer autoriteit dan hen vanuit het Woord van God wordt toegekend, de woorden die door de Vader zijn gesproken. Welke persoon met een goed verstand wil beweren meer autoriteit te hebben dan onze Messias?

Johannes 14:10

De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken.

Zodra we een autoriteit gaan uitoefenen die buiten het Woord van God om gaat, dan hebben we onszelf tot goden gemaakt, die hun eigen autoriteit uitoefenen...iets dat Jesjoea niet eens durfde te doen. Een aantal van u zal zeggen dat als een hoofd-voorganger met een of twee hulp voorgangers samenkomt, hun beslissingen, wat die ook mogen zijn, door God zullen worden goedgekeurd omdat er staat geschreven dat een zaak vast staat bij twee of drie getuigen:

(Deuteronomium 17:6, Deuteronomium 19:15, Mattheus 18:16, 2 Corinthiërs 13:1, 1 Timotheüs 5:19, Hebrëen 10:28)

Bij de twee of drie getuigen gaat het echter om een zaak die tegen een individu is gericht. Het betekent eenvoudigweg dat er twee of drie getuigen moeten zijn om te getuigen voordat iemand ergens van kan worden beschuldigd. Als er dan beschuldigingen komen, dan is het aan het meervoud van oudsten, die enkel en alleen opereren vanuit de autoriteit van de oordelen die in het geschreven Woord van God zijn geformuleerd, om volgens die richtlijnen recht te spreken... dat wordt gedaan door de oudsten van een stad, niet door een hoofd-voorganger. Het betekent zeker niet dat twee of drie individuen het Woord van God kunnen veranderen. In Deuteronomium 13 wordt heel duidelijk geageerd tegen een dergelijke gedachte.

Het doel van dit onderwijs is niet om degenen die zichzelf hoofd-voorganger noemen te beschamen, maar enkel en alleen een Bijbelse pleidooi om terug te keren naar de gemeente-structuur die eenheid aanmoedigt, in plaats van onenigheid.

Terugkeren naar het Bijbelse systeem dat werd gegeven op de Sinai en in de eerste eeuw ... We moeten niemand anders willen volgen of autoriteit geven die daarmee de enige autoriteit en hoofdbedekking zou vervangen, Jesjoea de Messias, het levende Woord van God. We moeten ons onderwerpen aan een meervoud van oudsten die als enige verlangen moeten hebben om ons binnen het Woord en buiten de zonde te houden. Als ze meer of minder proberen te doen, dan is er een serieus probleem!

De ware Bijbelse gemeentestructuur blijft een omgeving waar het toegestaan is om alles te onderzoeken en ons geloof, en het geloof van anderen, tegen het licht te houden, ongeacht wie zij zijn... waardoor we allemaal zullen groeien in de leerstellingen van Jesjoea, oftewel in het Woord van onze Vader, in plaats van de woorden van mensen.

Zorg ervoor dat je alleen Jesjoea navolgt, en dat je je leven enkel en alleen overgeeft aan Jesjoea, de enige autoriteit en hoofdbedekking van Zijn ekklesia en kehille, Zijn Kerk.

Terug naar het model dat door Mozes werd ingesteld, wat ons leidt naar de hoofdbedekking van de Messias:

1 Corinthiërs 11:3

Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus.

Als we meer hoofden hebben, dan hebben we een probleem.

We hopen dat dit onderwijs je tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te toetsen.

Voor een verdere schriftelijke studie over dit onderwerp verwijzen we je naar onze website www.testeverything.net waar je FAQ (veelgestelde vragen) kunt bekijken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)